SPORTUL Magazin

1919 A XIX-a PARTIDĂ DE RUGBY ROMÂNIA-FRANȚA 1970

ISTORIA ÎNTÎLNIRILOR EVOCATĂ DE AUTORII EI

● *Începutul de acum o jumătate de veac* ● *O medalie olimpică pentru rugbyștii noștri*
● *1957, anul deziluziilor* ● *Prima răsunătoare victorie în 1960*

Istoria meciurilor cu Franța a trecut pragul unei jumătăți de secol. Am încercat, stimați cititori, să realizăm o retrospectivă „vie", apelînd, pentru aceasta, la memoria celor ce au alcătuit-o an de an :

1919 Paris :
FRANȚA — ROMÂNIA 48—5

MIRCEA ICONOMU : *In acel an, la Paris au debutat ca internaționali rugbyștii și atleții noștri. A fost primul contact cu jucătorii francezi. Infrîngerea severă nu trebuie, deci, să mire pe nimeni. In echipa de atunci au figurat, printre alții, G. Vraca, celebrul actor de mai tîrziu, și N. Mărăscu, marele animator al rugbyului și atletismului.*

1924 Paris :
FRANȚA — ROMÂNIA 59—3

MIRCEA SFETESCU : *Deși a trecut aproape o jumătate de secol, nu voi uita partida susținută la Paris, pe stadionul Colombes, în cadrul J.O., cînd am obținut medaliile de bronz, e drept într-o companie redusă. A fost primul meu contact cu rugbyul francez, despre care auzisem atîtea lucruri frumoase. Și partida mi-a confirmat ceea ce știam despre el. Toți jucătorii au reușit să mă impresioneze, totuși figura lui A. Juarequi mi-a rămas întipărită cel mai mult, pentru că el a fost unul din cei mai străluciți reprezentanți ai rugbyului francez din acele vremuri. Am pierdut. Era firesc. Dar am învățat multe.*

1927 Paris :
FRANȚA — ROMÂNIA 44—3

PAUL VIDRAȘCU : *Cunoșteam valoarea rugbyului francez și ne așteptam la o înfrîngere. Am rămas, însă, impresionat de modul cum au realizat victoria și, mai ales, de jocul fraților André și Henri Behoutéquy, admirabili în linia de treisferturi, așa cum mai tîrziu aveau să apară frații Boniface și Camberabero.*

1936 Berlin :
FRANȚA — ROMÂNIA 25—5

GHEORGHE FĂNTĂNEANU : *Partida s-a desfășurat în cadrul Jocurilor Olimpice, ocupînd, în final, ultimul loc : patru. Echipa a fost alcătuită cu destule dificultăți, dar a reușit, în cele din urmă, să facă un joc bun și să „obțină" o înfrîngere la un scor ceva mai strîns decît în întîlnirile anterioare. Lecțiile primite ne-au folosit cu prisosință.*

1937 Paris :
FRANȚA — ROMÂNIA 27—11

TOMA MOLDOVEANU : *Campionatul nu s-a disputat în acel an pentru că toată activitatea a fost concentrată pentru pregătirea turneelor de peste hotare. In primul rînd a interesat turneul din cadrul Expoziției Internaționale de la Paris. După ce am trecut ușor de echipa Olandei în eliminatorii, cu 42—5, în semifinale am întîlnit Franța. Evident — eșec, dar am reușit să înscriem cel mai mare număr de puncte marcate pînă atunci. Franței, prin Florea, Ghica, Pană și Slobozeanu.*

1938 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 8—11

ASCANIO DAMIAN : *Federația de rugby a găzduit Campionatul european, între 15 și 22 mai, și, în același timp, o sesiune a Congresului Federației Internaționale. Turneul s-a desfășurat pe terenul ONEF, actualmente Stadionul Republicii. Nu a lipsit mult să realizăm marea surpriză. Conduși la pauză cu 11—0, am redus din handicap, fiind la un pas de a marca punctele victoriei. Și am rămas cu impresia că ne-a lipsit îndrăzneala pentru a o cuceri. După meci, conducătorii echipei Franței au recunoscut că formația lor a trecut prin momente foarte grele, în special în repriza a doua. Aceasta a fost și a rămas cea mai bună performanță a națională în perioada dinainte de război.*

1957 Bordeaux :
FRANȚA — ROMÂNIA 39—0

DUMITRU IONESCU : *In viața unei echipe există momente de bucurie și de amărăciune: victoria și înfrîngerea. XV-le României a cunoscut în acel an un eșec care constituie, totuși, o notă discordantă în suita întîlnirilor. Insuccesul ne-a folosit, pentru că ne-a arătat că aveam nevoie de o pregătire temeinică, ceea ce ne-a cam lipsit atunci.*

1957 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 15—18

VIOREL MORARU : *Am jucat în toate meciurile contra Franței, din 1957 și pînă în 1964 — perioadă de afirmare și consacrare a rugbyului românesc. Partidele cu echipierii francezi au constituit, totdeauna, un eveniment deosebit pentru noi. Revăd și acum stadionul „23 August", plin de spectatori, și echipa noastră la un pas de o performanță răsunătoare. Dar, în ultimul minut al jocului, formidabila lovitură de picior a lui Vanier, care de la mijlocul terenului a reușit să treacă mingea printre bare, a schimbat astfel scorul în favoarea Franței.*

1960 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 11—5

MIHAI WUSEC : *Toate cele zece partide jucate contra francezilor îmi trezesc plăcute aduceri aminte. Dacă aș fi întrebat care au fost cele mai impresionante momente, aș răspunde, fără șovăială, acelea din 1960. Am făcut doar parte din echipa care a învins pentru prima oară în istoria întîlnirilor noastre Franța, prin loviturile lui Penciu și încercarea lui Barbu ! Și lucrul acesta nu se uită !*

1961 Bayonne :
FRANȚA — ROMÂNIA 5—5

GHEORGHE DROBOTĂ : *In centrul atenției activității rugbystice a stat meciul de la 12 noiembrie. El s-a încheiat cu un rezultat ce i-a consternat pe francezi și care a demonstrat, fără posibilități de tăgadă, creșterea vertiginoasă a valorii rugbyului românesc. Era o confirmare strălucită a victoriei din anul precedent.*

1962 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 3—0

NICOLAE PĂDUREANU : *Franța din nou învinsă la București ! Meciul, cu excepția primului sfert de oră, care a aparținut oarecum francezilor, a consemnat prezența aproape permanentă a jucătorilor români în jumătatea de teren adversă. Victoria din 1960, egalul din 1961, au fost deci întărite.*

Echipa de rugby a României înaintea partidei cu Franța din 1927.

1963 Toulouse :
FRANȚA — ROMÂNIA 6—6

RADU DEMIAN : *A fost unul dintre cele mai bune meciuri pe care le-a făcut națională noastră în perioada respectivă. Francezii au deschis scorul prin Gachassin, dar am egalat prin încercarea lui Penciu. După pauză, am dominat mai mult și am luat din nou conducerea, printr-o încercare a lui Dragomirescu, fiind egalați prin drop-ul lui Dupuy. In ultimele minute am avut ocazia să ne adjudecăm victoria. După un șir de grămezi, Moraru realizează un drop, dar arbitrul dictează repunere în grămadă. Moraru încearcă un nou drop, dar mingea loveste bara ! Și asta, în ultimele minute !*

1964 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 6—9

RĂNE CHIRIAC : *A fost meciul de adio al vechii generații. Atunci au predat ștafeta Moraru, Stănescu, eu și alții. Am pierdut meciul din cauza unor erori în apărare deși, în general, jocul a fost echilibrat, chiar cu o ușoară dominare din partea noastră. Dar...*

1965 Lyon :
FRANȚA — ROMÂNIA 8—3

MIHAI ȚIBULEAC : *Meciul cu Franța, disputat în cadrul primei ediții a „Cupei Națiunilor", s-a încheiat cu victoria meritată a gazdelor, după un joc de certă valoare. Două încercări ale lui Guy Boniface și o transformare a fratelui său, André, față de un drop realizat de Dragomirescu, și Franța a cîștigat un meci mai strîns decît arată scorul.*

1966 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 3—9

MIRCEA RUSU : *Intîlnirea din toamna anului 1966, disputată pe stadionul Republicii, este una din puținele partide de care nu ne leagă amintiri plăcute. Nu pentru că am fost învinși, ci pentru că modul cum au jucat cele două echipe a făcut ca partida să nu se ridice la un nivel tehnic superior, lăsînd de dorit și sub aspectul sportivității.*

1967 Nantes :
FRANȚA — ROMÂNIA 11—3

ALEXANDRU PENCIU : *De partida de la Nantes mă leagă și amintirea ultimului meu joc în echipa României. E drept, atunci am înscris singurele puncte ale XV-lui nostru, dar am pierdut. Am trăit emoția primei victorii asupra Franței în 1960, dar și insatisfacția acestei ultime înfrîngeri. Drumul de la bucurie la amărăciune a fost destul de lung.*

1968 București :
ROMÂNIA — FRANȚA 15—14

VALERIU IRIMESCU : *Am făcut parte din echipa care a reușit să aducă cea de a treia victorie românească împotriva Franței. Eu am înscris toate punctele formației noastre, dar cred că succesul s-a datorat efortului colectiv, faptului că fiecare a făcut totul pentru a-și anihila adversarul direct.*

1969 Tarbes :
FRANȚA — ROMÂNIA 14—9

PAUL CIOBĂNEL : *A fost o partidă frumoasă, la capătul căreia, chiar dacă am părăsit terenul învinși, am fost aplaudați de public. Pe cei mai mulți dintre învingătorii noștri de anul trecut îi vom întîlni și duminică. La Tarbes am pierdut. Ce n-aș da să cîștigăm la București !*

1970 București :
ROMÂNIA — FRANȚA ?

Istoria acestui meci n-a fost scrisă încă. O va face XV-le nostru peste cîteva ore. Să sperăm că ea se va încheia într-o pagină frumoasă, așa cum au mai fost multe pînă acum.

Documentar realizat de
prof. Camil MORȚUN
și Emanuel FĂNTĂNEANU

REFLECȚII FOTBALISTICE

● *O mie de combinații spectaculoase și de driblinguri savante nu fac cît un simplu șut la poartă.*

● *Luftează în fața porții goale. Normal! Nu e frumos să intri în casa omului în lipsa lui.*

● *De ce pasează mingea, cînd e la doi pași de poartă și are unghi bun de tragere? Poate din... spirit de colegialitate sau ca să demonstreze că fotbalul este joc de asociație.*

● *Indeobște, pătrunderile pe centru sînt sortite eșecului. Și în fotbal se tinde spre... descentralizare !*

JOACĂ TENIS LA 72 DE ANI

Jean Borotra a fost invitat la Johannesburg, cu ocazia campionatelor internaționale de tenis ce vor avea loc în cursul lunii martie. „Bascul zburător" a acceptat invitația, spunînd organizatorilor : **„Voi veni, dar nu ca oficial sau invitat de onoare ci, natural, ca simplu concurent".**

La 72 de ani veteranul își va încerca șansa la categoria respectivă. El va fi cel mai în vîrstă concurent.

MOTIVĂRI FEMININE

De curînd, Cristina Lelouch, soția cunoscutului regizor, a luat parte împreună cu soțul ei, la o emisiune de televiziune, în cadrul rubricii **„Marile momente ale boxului"**. La o întrebare a prezentatorului Pierre Loctin, Cristina Lelouch i-a explicat acestuia că deși nu iubește prea mult boxul, îndrăgește, în schimb, boxerii, și în mod special pe Jo Gonzales și Bettini. Motivul ?

— Jo, spune ea, este un camarad, în timp ce Bettini este cel care ne-a instalat... încălzirea centrală.

Răsfoind Almanahul turistic 1971

Mai înainte de venirea zăpezilor — și mai devreme ca niciodată — ne-a ieșit în cale „ALMANAHUL TURISTIC". I-am străbătut, apoi, paginile de-a lungul rîndurilor de tipar ce ne-au purtat ca niște poteci spre multe din frumusețile — cunoscute ori ba — ale țării noastre și chiar spre altele, de pe meleaguri mai depărtate. Ne-am lăsat conduși de prof. dr. docent **V. Tufescu** spre un munte mai puțin bătut de pașul turiștilor, Giumalăul cel cu „pantele domoale și spinările rotunjite", dar cu plaiuri largi, cu poieni nenumărate și belșug de izvoare. Am ascultat confidențele și dezideratele de pescar amator ale poetului **Al. Andrițoiu**, ori l-am urmărit cu înfrigurare pe inginerul **N. Popescu-Paltin** în aventuroasa-i escaladă de iarnă pe creasta nordică a Arpașului Mare. L-am urmat, cu încredere și interes, pe cercetătorul științific **Vasile Sencu** în munții Aninei. Și nu numai „pe" munți, pentru că ne-a ispitit să pășim de asemenea pragul de beznă al peșterilor din acest masiv.

Și astfel, cu fiecare nouă filă a almanahului, deschizi fereastră după fereastră, spre locuri care — de cele mai multe ori — te îmbie să vii să le cunoști aevea, spre locuri care îți vin sub ochi aduse, ca de un miraculos transfocator, din planurile depărtate, cețoase, ale amintirii.

Dar, cum obiectivele turistice nu se limitează la splendorile naturii, almanahul cuprinde în paginile sale vibrante evocări ale muzeelor care păstrează mărturii cu adînci semnificații ale luptelor legate de împlinirea idealurilor atît de scumpe poporului nostru: libertatea națională și socială, făurirea orînduirii socialiste. Este vorba de Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, ca și de Muzeul dintre pereții cenușii ai acelei „Bastilii românești" care a fost Doftana.

Pentru a satisface curiozitatea amatorilor de turism în ceea ce privește perspectiva unor excursii, ture sau vacanțe interesante în anul ce vine, almanahul a dat cuvîntul factorilor de răspundere din acest domeniu : conf. univ. Al. Sobaru, președintele O.N.T., Șt. Toth, director general al Agenției pentru turism intern, I. Feies, președintele B.T.T., ing. V. Iordăchescu, secretar general al A.C.R.

Ca supliment, care va fi — desigur — foarte apreciat de turiștii automobiliști, almanahul oferă cititorilor săi două hărți — dintr-un ciclu de șase — care acoperă partea de vest a țării, din Oaș și pînă în Oltenia dealurilor subcarpatice.

Sebastian BONIFACIU

SPORTURILE DE IARNĂ

Se apropie iarna. Din nou vom luneca pe gheață, vom zbura pe schiuri, vom pluti în văzduh sărind pe trambuline gigant. Noi toți o dată cu campionii noștri și ai lumii.

Patinajul este un sport foarte apreciat și iubit. Dar trebuie să mărturisim că prea puțini îi cunoaștem tainele, mai ales pe cele ale patinajului viteză. Desigur, cîțiva mari campioni ne-au păstrat în minte imaginea unor lupte dîrze și a unor învingători de elită. Dar recordurile, această înfruntare a timpului și a spațiului, ne-au rămas mai puțin cunoscute. Iată de ce, acum în prag de iarnă, începem cu patinajul și recordurile sale : 500 m — Hasse Börjes (Suedia) 38,46, 1500 m — Kees Verkerk (Olanda) 2.01,9, 5000 m și 10 000 m — Jan Bols (Olanda) 7:19,8 și, respectiv 15:11,1.

Uimitoare viteze se realizează în bob, mai ales la cel de patru persoane. Recentele pîrtii de gheață, artificiale, concursurile nocturne, inovațiile în construcția boburilor au dus recordul mondial de viteză pînă la 150 km pe oră.

Deși alpinismul este sportul fără... spectatori și fără recorduri, totuși și el își are recordurile lui de îndemînare, voință și curaj. Recorduri mai vechi sau mai noi. Dintre ele prin cutezanță și efort, rețineți traversarea de iarnă a masivului Mont Blanc în 1837 pe jos și abia în 1924 pe schiuri. Sau victoria asupra Alpilor — iarna pe schi — a lt. Chevalier, de la Chamonix la Termatt.

O performanță nebunească rămîne ascensiunea alpiniștilor Bonatti și Zapelli pe versantul nordic al lui Grand Jorasses. Șase zile și nopți în perete, un vînt de peste o sută de km. temperaturi de —30°.

Nu mai puțin temerare, la granița imposibilului, sînt și traversările românești, ale echipelor de la Steaua, Dinamo, Știința, animate mereu de spiritul eroic al lui Emilian Cristea.

Dar, să trecem la cîteva neobișnuite sporturi de iarnă. Iole pe gheață, schi înhămat. în care se pot obține viteze spre o sută de km. pe oră.

Lumea recordurilor

Nu știm dacă tentativa de record a americanului Mikey Rupp — 240 de km pe oră cu sania pe șenile — este un record al sportului de iarnă sau mai mult al tehnicii, al forței motorului său de 500 cai putere.

Mai semnificative ni se par vitezele la schi (coborîre) și recordurile la sărituri. Recordul de viteză medie în concurs a fost de 130 și 141 km pe oră (Killy și Leitner) și credem că va fi depășit prin calitatea materialelor și a schiorilor. La noi, recordurile pîrtiilor Valea lui Carp și Valea Lupului ating 90—100 km pe oră. La J. O. de la Grenoble, Dorin Munteanu a avut pe unele porțiuni la coborîre chiar 113 km pe oră.

Recordul pe km lansat, stabilit pe pante speciale, cu materiale și cronometraj special, a crescut de la 149 km (Zeno Colò 1951) la 172 km (tot un italian, De Nicollo) și este astăzi 183 km pe oră, realizat pe Valea Aosta (Cervinia) de japonezul Masaru Marishita.

Este de-a dreptul pasionantă evoluția tehnică și de performanță a săriturilor la trambulină. În cartea lui Gh. Epuran, „Urme de schi peste veacuri", veți găsi începuturile (în lume 19 m în 1868, la noi 7,80 m în 1913), iar în cronicile ultimelor concursuri și campionate marile performanțe de astăzi.

Recordul actual este de 162 metri — chiar și femeile au reușit rezultate de 80 de metri. În Europa se află patru trambuline peste 160 m : Planica (Iugoslavia), Obersdorf (R.F.G.), Kulm (Austria) și Vikersund (Norvegia). Iată datele unei astfel de trambuline-mamut (Planica): lungimea pistei de elan 188 m, viteza schiorului 135 km pe oră, durata zborului 6 secunde, performanțe posibile 170 m.

Săritorii și antrenorii sînt convinși că ziua în care se vor sări 200 metri nu este atît de îndepărtată. Numai că ei consideră că acestea nu mai sînt salturi la trambulină, ci zboruri cu schiul.

Dar ce nu este zbor și temeritate în sportul de performanță de astăzi ? De la zborul peste șase metri cu prăjina de fibră elastică, la zborul amfibiu al bărcii automobil și la zborul cosmic, totul este viteză și îndrăzneală. Desprinderi de pămînt, lupta cu gravitatea, record !

Virgil LUDU

O ECHIPĂ OMOGENĂ

Patru perechi de gemeni = opt fotbaliști pasionați ! În R.F. a Germaniei, unde a fost executată această fotografie, se caută încă trei gemeni, pentru a se alcătui o echipă completă. Ea va fi, în primul rînd, foarte... omogenă!

Cronica sferturilor de veac

CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT !...

NOIEMBRIE

1870 CURSURI DE ARTA CĂLĂRIEI. — G. Hüttemann, proprietarul circului care-i purta numele, anunța în „Românul" din 21 brumar (noiembrie) 1870 că :

„Pe timpul șederii mele aici, voi deschide, ca și în anul trecut, un curs de arta călăriei, pentru care îmi permit a invita pe domnii amatori a se adresa la domiciliul meu (pe Buievardul Elisabeta Doamna, lîngă Biserica Sărindar)".

Nu știm cîți elevi a avut d-l Hüttemann, dar fiica sa, domnișoara Henriette, cea **„frumoasă de basmu"**, a fost admirată și de marele dramaturg (de mai tîrziu) Ion Luca Caragiale. Amintirea **„apariției ei feerice"**, cînd **„după toate jocurile de gimnastică, sărituri prin cercuri de hîrtie și focuri de artificii"**, pătrundea călare în arenă, i-a inspirat una din însemnările **„Din carnetul unui vechi sufleor"**, care poartă ca titlu numele calului domnișoarei Henriette : „Bonbon".

1895 UN ANUNȚ DE VÎNĂTOARE. — **„Comitetul Societății vînătorilor din București a decis să se facă o vînătoare cu bătaie de lupi, vulpi și iepuri, la pădurea Comanei, în ziua de duminică 12 noiembrie, la ora 8 dimineața.**

Domnii membri care doresc a lua parte la această vînătoare sînt rugați a se înscrie la d-l Vladimir, depunînd totodată și suma de 5 lei". Erau acceptați și „străinii" de societate, dar numai în schimbul unei taxe duble !

(„Adevărul" din 10 noiembrie 1395)

1920 CAMPIONUL DE ACUM 50 DE ANI ! — Încă nu știm cine va cuceri titlul de campion de șah pe anul 1970 (Gheorghiu sau Ciocîltea ?), dar acum o jumătate de secol n-a mai fost nevoie de baraj... Iată ce scria în această privință cronicarul de la „Viața sportivă", în nr. 1—2 din noiembrie — decembrie 1920 al publicației :

„La 8 noiembrie 1920 s-a terminat concursul de șah din București, la care au luat parte 11 concurenți, clasîndu-se în ordinea următoare : 1. — Lt. Ioan Gudju din geniu cu 14 pct. ; 2. — Wolfgang Pauly cu 13½ pct. ; 3. — L. Locwenton cu 13 pct." etc.

„În urma acestei victorii, locotenentul Ioan Gudju a fost proclamat maestru de șah al țării".

1945 **„A FOST O GLUMĂ"** — a declarat Ion Baboie după cîștigarea campionatului național de marș disputat pe distanța Ploiești — București, deși de-a lungul celor 60 de kilometri **„din 30 de concurenți au abandonat jumătate".** Dar micuțul atlet era un as al marilor distanțe ; cu puțin timp înainte cucerise și titlul de cel mai bun maratonist al țării...

(„Sportul popular" din 27 noiembrie 1945)

Tot ziarul nostru anunța în numărul din 29 noiembrie 1945 că : **„Pentru PREMIUL NAȚIONAL AL SPORTULUI a fost propus și ales în unanimitate cunoscutul atlet, triplu campion național (n.n. : în acel an la 5.000 m, 10.000 m și cros), fostul campion balcanic de atletism, Dinu Cristea".** În anii următori, laureatul Premiului național al sportului avea să mai obțină încă 13 titluri de campion al țării, și-a mai înscris numele de încă 8 ori pe tabelul recordmanilor naționali și a mai făcut parte din reprezentativa de atletism a țării încă de 38 de ori etc.

Reamintind toate acestea, aproape fără voie ne vine în minte o întrebare : de ce nu se reia, oare, tradiția decernării anuale a Premiului național pentru sport ?

Documentar de
Dorin ȘTEFLEA

RĂSPUNDE Ion Fostaș

ION NICOLAU, IAȘI. „Vreau să fac o mică rectificare la cele scrise în articolul apărut în numărul de marți, 17 noiembrie. Se spunea acolo, referitor la eliminarea din joc a portarului Mircea Constantinescu, că în ultimii 20 de ani nu vă amintiți să se fi întîmplat așa ceva (scoaterea de pe teren a unui portar). Vă amintesc eu : în anul 1966, cînd ACELAȘI Mircea Constantinescu juca

la C.S.M.S. (Politehnica) Iași, în ultima etapă a campionatului, în meciul de la Timișoara, cu Politehnica, el a fost eliminat în minutul 44, de către arbitrul Aurel Bentu, în poartă trecînd Deleanu, care n-a primit decît un singur gol ! în minutul 89". E 1—0 pentru dv. Vă felicităm pentru victorie !

MARTIN GROZEA, TÎRNAVENI. În atletism, nu se cere, ca la tir sau la haltere, de pildă, ca performanțele să fie realizate în anumite competiții de mare ampioare, pentru a fi omologate ca recorduri mondiale. Sînt recunoscute și rezultatele înregistrate în concursurile... județene, cu condiția ca acestea să fi fost anunțate dinainte. Se consideră că toate federațiile afiliate la forul internațional al atletismului sînt animate de cea mai perfectă bună credință, că n-ar putea fi vorba, deci, de o întrecere în... fabricarea de recorduri. De altfel, în majoritatea cazurilor, recordmanii anunțați și-au confirmat în bună măsură rezultatele.

P. ZABORILA, IAȘI. Vintilă Mărdărescu, antrenorul Politehnicii, a jucat la Olympia (juniori), Venus și Concordia — Ploiești. La înaintare. Ca orice atacant, tinea mingea pînă ce o pierdea ! Exact ce face acum Cuperman, spre disperarea lui... Mărdărescu !

IOSIF SUTH, CLUJ. 1) Constantin Ianeu, de la F.C. Argeș, este fostul „buldozer" al Farului. 2) Decebal Cîmpeanu, cîștigătorul recentului concurs organizat de ziarul nostru, a efectuat cele peste 14 000 de loviri a mingii, fără ca aceasta să atingă pămîntul, în 90 de minute. Vreți să încercați și dv. ? 3) Dacă jocul n-ar fi fost oprit (arbitrul fluierase fault la Dridea), Constantinescu, prin gestul său, și-ar fi pus echipa în fața unei loviturî de la 11 metri.

ION CRISTEA, DOBROTEȘTI. Cassius Clay împlinește 29 de ani, la 17 ianuarie. El a devenit campion mondial la toate categoriile, la 25 februarie 1964, învingîndu-l pe Sonny Liston, prin K.O. tehnic în repriza a 7-a. La 25 mai 1965, în meci revanșă, Clay a obținut o victorie și mai categorică : K.O. în prima repriză !

ȘERBAN GHILIC, BUCUREȘTI. Nu există un oraș cu numele de Everton. Echipa dv. favorită, Everton, își are reședința în orașul Liverpool. E suficientă această adresă. Poștașul, cu siguranță, este un pasionat al fotbalului !

TIMOTEI MURĂRESCU, COMUNA SASDEA. „Am 14 ani și aș vrea să devin comentator de fotbal, ca Dan Voiculă, N. Soare, C. Topescu și chiar mai bun decît ei. Peste cît timp aș putea comenta un meci de fotbal disputat pe stadionul „23 August" din Capitală sau pe alt stadion din țară ?". Părerea mea este că, deocamdată, să-l lăsăm pe Țopescu să transmită, iar dumneata să-ți faci lecțiile. Revin-o cu o scrisoare, prin 1980—1981, și poate că atunci îți voi da alt sfat. Pentru moment, acesta este cel mai bun !

PAUL SIMIONESCU, VALEA SADULUI. Mai exersați. Desenați întîi un scaun, o masă, o bancă și abia după aceea treceți la portrete. Este în avantajul dv. Și al ...nostru !

S. A., CHIȘINEU-CRIȘ. 8 pagini, și totuși, vă rog să mă credeți, am citit cu mare atenție scrisoarea dv. Dacă pasiunea pentru fotbal nu se va stinge, pînă la urmă veți avea succes, în „lupta" pe care o duceți cu profesorul dv. de educație fizică pentru a-l cîștiga de partea fotbalului.

L. MANEA, ORADEA. „Disparița" arbitrului N. Petriceanu este urmarea faptului că el a fost grav bolnav. Acum, e restabilit. Dar, se pare că abia la primăvară își va relua activitatea de arbitraj. Nu e bai. Pînă atunci îi puteți critica pe ceilalți arbitri !

Ilustrații : N. CLAUDIU

Unde mergem

FOTBAL : Stadionul 23 August, ora 12.15 : Progresul București — Steaua (div. A) ;

STADIONUL PROGRESUL, ora 10 : Progresul București — Steaua București (tineret) ;

STADIONUL GIULEȘTI, ora 10 : România — R.D. Germană (meci international de juniori) ; ora 11.45 : Rapid București — Dinamo București (tineret) ;

STADIONUL METALUL, ora 11 : Metalul București — Flacăra Moreni (div. B) ; TEREN VOINȚA, ora 11 : Voința București — Metalul Buzău (div. C).

TEREN ELECTRONICA, ora 11 : Electronica Buc. — Unirea Mănăstirea (div. C) ;

TEREN LAROMET, ora 11 : Tehnometal Buc. — Delta Tulcea (div. C) ;

TEREN AUTOBUZUL, ora 11 : Autobuzul Buc. — Progresul Corabia (div. C) ;

TEREN SIRENA, ora 11 : Sirena București — F.C. Caracal (div. C).

BASCHET : Sala Floreasca, de la ora 9 : I.E.F.S. — Politehnica Brașov (m), Rapid — Politehnica București (f), Steaua — Dinamo (m), Politehnica — I.C.H.F. (m), meciuri în cadrul campionatelor naționale.

BOX : ora 10, gală în cadrul „Cupei Olimpia" (Casa de cultură Sector 4, str. Turturele).

CICLOCROS — șos. Ștefan cel Mare (start sosire — din fața întreprinderii poligrafice), ora 10 : „Cupa 13 Decembrie".

GIMNASTICĂ MODERNĂ : Sala Tineretului, ora 8 : „Cupa Municipiului București" la juniloare.

HOCHEI : Patinoarul acoperit „23 August" : „Turneul internațional Prietenia" — întîlnirile finale : ora 11 (meci pentru locurile 5—6) ; ora 16 (meci pentru locurile 3—4) : ora 18 : (meci pentru locurile 1—2).

LUPTE GRECO-ROMANE. Sala Floreasca, de la ora 15 : Turneul final al diviziei A, pe echipe (Steaua, Dinamo, Metalul și Progresul București).

POPICE : Arena Voința, de la ora 8, Voința București — C.F.R. Timișoara ; arena de la clubul Uzinelor Republica, de la ora 8 : Gloria București — Petrolistul Cîmpina, partide în cadrul campionatului masculin, divizia A.

RUGBY : Stadionul „23 August", ora 14.30 : România — Franța ; TEREN PARCUL COPILULUI, ora 9 : Selecționata A de juniori a Bucureștiului — SKRA Varșovia.

VOLEI : Sala Giulești, de la ora 8 : Aurora — Constructorul Suceava (m. B.), Rapid — Universitatea Tim. (f.A), Rapid — Polit. Galați (m. A), Universitatea Buc. — Electromotor Pitești (f. B) ; SALA PROGRESUL, de la ora 8 : I.T.B. Informația — Voința Oradea (fB), Spartac — Drapelul roșu Sibiu (fB), Progresul — Flacăra roșie Buc. (f.B), I.E.F.S. — Steaua (m A) ; SALA DINAMO, de la ora 8.30 : Medicina — Farul (m.B), Medicina — Dinamo (f.A), Dinamo — Unirea Tricolor Brăila (m.A).

TIR : POLIGONUL TUNARI, de la ora 9 : proba de armă liberă, calibru mare 3x40 f — întrecere în cadrul campionatului național.